

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9C/181/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6611217860
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Triznová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6611217860.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Evou Triznovou v právnej veci žalobcov 1/ Ivan T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky, 2/ P. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky, 3/ D. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. X.mája XX/X, A., štátny občan Slovenskej republiky, 4/ maloletá J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., zast. zákonnými zástupcami rodičmi: P. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., R. XXX/XX, štátny občan J. republiky a D. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., štvrť X.Mája XX/X, štátny občan Slovenskej republiky a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom, 5/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky, 6/ G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky, 7/ maloletá C. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, A., zast. zákonnými zástupcami rodičmi: P. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky a G. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXX/XX, A., štátny občan Slovenskej republiky a Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec ako kolíznym opatrovníkom proti žalovanej 1/ W. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. 9, T., štátny občan Slovenskej republiky, 2/ I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XXX, A., štátny občan Slovenskej republiky, v konaní o určenie okruhov dedičov zo zákona, takto

rozhodol:

U r č u j e, že žalobca 1/ O. T., nar. XX.XX.XXXX je dedičom po poručiteľovi E.. C. T., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX.

Žalobu žalobcov 2/ P.j, 3/ JZ., 4/ maloletej SZ.j, 5/ P., 6/ GI. 7/ maloletej C. o určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi MG. nar. 1X.XX.XXX7, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, proti žalovanej W. z a m i e t a. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania proti žalobcom 1/ až 7/ n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia 1/ až 7/ podali na Okresnom súde Lučenec dňa 09.12.2011 žalobu o určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi Mgr. C. T., ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX proti žalovanej W. T..

Okresný súd Lučenec rozhodol rozsudkom č.k. 9C/181/2011-111 zo dňa 18.12.2012 tak, že žalobu žalobcov 1/ O. T., 2/ P. A., 3/ D. A., 4/ maloletej J. A., 5/ P. P., 6/ G. P., 7/ maloletej C. o určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi MG., nar. 1X.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX, proti žalovanej W. z a m i e t a. Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov konania proti žalobcom 1/ až 7/ nepriznal. Žalobcovia 1/, 2/, 3/, 4/, 5/, 6/, 7/ boli povinní zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Lučenec trovy svedočného 16,80 Eur spoločne a nerozdielne, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti rozsudku okresného súdu podali odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobcovia v 1/ až 7/ rade. Uviedli, že žili s poručiteľom nepretržite pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti, o ktorej chod sa dennodenne osobne aj finančne (pokiaľ boli zárobkovo činní) starali. Podieľali sa na úprave, údržbe, opravách a prístavbe nehnuteľnosti - rodinného domu, ktorá je predmetom dedičského konania.

Spoločne uhrádzali spoločné náklady na bývanie. Mali zavedenú spoločnú kuchyňu, to znamená vždy varil jeden a všetci ostatní sa stravovali. Napriek tomu, že si založili vlastné rodiny, žili naďalej všetci spolu so svojimi partnermi a deťmi v jednom rodinnom dome. Uvedená situácia trvala minimálne do roku 2012, žalobkyňa v 5/ rade doteraz žije s celou svojou rodinou v prístavbe starého domu, ktorý vlastnícky patrí poručiteľovi a jeho manželke I.j. Žalobca v 1/ rade síce prechodne žil v Českej republike, ale mal trvalý pobyt nepretržite v rodinnom dome. Tu má svoju izbu a všetky veci. Domov sa vracal počas dovolenky, sviatkov, na víkendy. Žalovaná neudržiavala s poručiteľom takmer 30 rokov žiadny vzťah.

Krajský súd Banská Bystrica rozhodnutie Okresného súdu Lučenec zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z týchto dôvodov.

. - manželka poručiteľa a W., nar. XX. XX. XXXX - matka poručiteľa. Uvedené osoby sú dedičmi podľa ust. § 474 ods. 1 OZ, to znamená ak nededia poručiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, poručiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

Povinnosťou súdu prejednávajúceho dedičstvo poručiteľa a povereného notára ako súdneho komisára (§ 38 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) je najmä zistiť okruh dedičov poručiteľa. Ak v priebehu dedičského konania medzi osobami, „o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi“ (§ 175b prvá veta Občianskeho súdneho poriadku), vznikne spor o dedičské právo (o práve dediči), ide o spornú právnu skutočnosť, o ktorej sporový súd (nie dedičský súd) môže rozhodnúť len na základe odkazu dedičského súdu (§ 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Odkaz v zmysle ust. § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je osobitnou právnou skutočnosťou danou práve len týmto ustanovením a nemožno ju stotožňovať s určovacou žalobou podľa ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku. Sporový súd je preto právomocný konať len vtedy, ak existuje takýto odkaz (vo forme uznesenia dedičského súdu), pričom už neskúma existenciu „naliehavého právneho záujmu“ (nejde o žalobu podľa ust. § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku). V súdnej veci takýto odkaz dedičským súdom bol vydaný. Týmto odkazom je uznesenie dedičského súdu č. k. 9D/476/2010-80 zo dňa 29. 09. 2011. Dedičský súd odkázal žalobcov v 1/ až 7/ rade -O., KatarP., JZ., P., G., maloletú J., maloletú C., aby proti ZA.0 - matke poručiteľa podali žalobu na určenie, že sú dedičmi po poručiteľovi podľa § 474 Občianskeho zákonníka ako osoby, ktoré žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roka pred smrťou v spoločnej domácnosti, a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť, alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa. Súd určil, aby žaloba bola podaná do 20 dní od právoplatnosti uznesenia.

V konaní o dedičstve ide o to, aby rozhodnutím súdu boli deklarované právne vzťahy vzniknuté v dôsledku smrti poručiteľa. Vecou samou sú teda práva a povinnosti majetkovej povahy, v súhrne tvoria dedičstvo po poručiteľovi. Podľa ust. § 175b prvá veta Občianskeho súdneho poriadku účastníkmi konania sú tí, o ktorých sa možno dôvodne domnievať, že sú poručiteľovými dedičmi, a ak takých osôb niet, štát. Účastníkmi konania o dedičstve sú tí, ktorých zákon za účastníkov označuje. Zákon za účastníkov konania o dedičstve označuje osoby uvedené v § 175b Občianskeho súdneho poriadku. Účastníctvo v dedičskom konaní v tomto prípade odráža hmotné dedičské právo a smeruje k tomu, aby bola zistená osoba, ktorá skutočne vstúpi do práv a povinností poručiteľa, prípadne, aby bolo zistené, že poručiteľ nemá dedičov, ktorí by dedičstvo nadobudli a potom dedičstvo v zmysle ust. § 462 OZ pripadne štátu. Podľa ust. § 175k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom a popiera právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom. Uznesením vydaným podľa tohto ustanovenia môže byť rozhodnuté iba o tom, s kým (to znamená s ktorým z doterajších účastníkov konania, medzi ktorými vznikol spor o dedičské právo) bude naďalej konané ako s osobou, o ktorej sa možno dôvodne domnievať, že je dedičom poručiteľa a ak je to potrebné, aký je dedičský titul tejto osoby (pri pozitívnom vymedzení), poprípade s kým (to znamená s ktorým z doterajších účastníkov konania, medzi ktorými vznikol spor o dedičské právo) sa nebude naďalej konať, pretože treba mať dôvodne za to, že nie je dedičom (pri negatívnom vymedzení). Postupom podľa ust. § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku sa teda riešia podmienky dedičského práva pre účely priebehu konania o dedičstve, čo má význam pre vymedzenie účastníkov konania o dedičstve.

Pre sporové konanie, začaté na základe návrhu podaného odkázanými dedičmi (§ 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku; v súdnej veci uznesenia dedičského súdu č. k. 9D/476/2010-80 zo dňa 29. 09. 2011) treba považovať všetkých účastníkov konania o dedičstve za nerozlučných spoločníkov v

zmysle ust. § 91 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, a to tak na strane žalobcov, ako aj na strane žalovaných. Postavenie žalobcov je pritom určené obsahom rozhodnutia súdu v dedičskom konaní, potom ostatní dedičia musia v súdnom konaní vystupovať ako žalovaní, aj keď v dedičskom konaní sa niektorý z nich k spornej otázke nestaval odmietavo, či vystupoval pasívne alebo vôbec nevystupoval. Preto pre konanie pred sporovým súdom vyvolané postupom podľa ust. § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku podľa povahy veci treba považovať za nerozlučných spoločníkov všetkých zákonných dedičov, to znamená v súdnej veci nielen zákonnú dedičku W., matku poručiteľa, ale aj ďalšiu zákonnú dedičku I. manželku poručiteľa. Dedičský súd uznesením č. k. 9D/476/2010- 80 zo dňa 29. 09. 2011 určil okruh žalobcov, potom ostatní zákonní dedičia mali v konaní vystupovať ako žalovaní.

Platí, že výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). Uvedené potom znamená, že ak výrok právoplatného rozsudku o určení dedičského práva má byť záväzný pre zákonnú dedičku I. T. - manželku poručiteľa, táto mala byť účastníčkou konania.

S poukazom na ust. § 5 Občianskeho súdneho poriadku poučenie žalobcov o tom, koho by mali podľa hmotného práva žalovať, by presahovalo poučovaciu povinnosť prvostupňového súdu, bolo by to v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania. Išlo by totiž o poučenie, koho má žalobca podľa hmotného práva žalovať, teda o otázku takzvanej pasívnej vecnej legitímácie v sporových konaniach, ku ktorým patrí aj žalobcami uplatnený nárok a ktorý možno začať iba na základe žaloby.

Obsahom rozhodnutia dedičského súdu vydaného postupom podľa § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku je určené postavenie žalobcov. Podľa ust. § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča. Uvedené ustanovenie Občianskeho súdneho poriadku nepojednáva o tom, že dedičský súd má povinnosť uviesť voči komu má svoje právo uplatniť žalobca žalobou. Poučenie dedičského súdu by bolo nadbytočné, nezaväzujúce, bez procesných dôsledkov. Ak potom žalobcovia nesprávne označili okruh žalovaných, bolo potrebné z tohto dôvodu žalobu zamietnuť. Konania sa nezúčastnili všetci nerozluční spoločníci, a to na strane žalovaných, potom nemôže byť žalobe vyhovievané pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie. Žalobcovia teda v lehote určenej dedičským súdom na podanie žaloby nepodali žalobu voči obom dedičkám zo zákona ako nerozlučným spoločníčkam na strane žalovaných.

Tým, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil, treba dať stranám sporu možnosť vyjadriť sa k inému právnemu posúdeniu veci, a tým aj k uvedeniu prípadne iných tvrdení či dôkazov. Zrušením rozsudku sa tak predchádza aj takzvanému prekvapivému rozhodnutiu vo veci.

V súlade s právnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica súd uznesením č.k. 9C/181/2011-148 zo dňa 12.03.2014 pripustil, aby do konania pristúpil ďalší účastník I., ktorá bude vystupovať v konaní ako žalovaná 2/. Žalobcovia 1/ až 7/ v súlade správnym názorom Krajského súdu Banská Bystrica navrhli, aby Anna Borošová vstúpila do konania ako ďalší účastník.

Súd vo veci vykonal dokazovanie opätovným vypočutím účastníkov konania, prečítaním pripojeného spisu sp. zn. 9D/476/2010, správy Obce A., výsluchom svedkyne L. I., svedkyne H., zmluvy, ktorá bola spísaná na Notárskom úrade v Lučenci dňa 03.05.1999 pod NZ 110/99, N 119/99, výpisu z listu vlastníctva číslo XXX. a XXX katastrálne územie A., kúpnej zmluvy spísanej do notárskej zápisnice dňa 27.06.1997, výpisu z listu vlastníctva číslo XXX. Správy katastra A., rozhodnutia Obvodného úradu A.c zo dňa 26.03.1996 číslo PRÁV/1996-MATR, zmluvy o pôžičke, potvrdením Prvej stavebnej sporiteľne a.s. zo dňa 23.07.1997, 23.06.2010, sobášneho listu o uzavretí manželstva KrO. a G., sobášneho listu o uzavretí manželstva Kl.j a D., pracovnej zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi zamestnávateľom O. a Mitas a.s. Praha 10, prehlásenia zo dňa 24.05.2000, pripojených spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C/8/92, sp. zn. 9P/82/2012, sp. zn. P159/92, na základe čoho bol zistený nasledovný skutkový stav.

Žalobcovia 1/ až 7/ naďalej trvali na žalobe poukazovali na svoje výpovede v priebehu pojednávania.

Žalobca 1/ vypovedal tak, že E. bol manželom jeho matky I. T., pričom manželstvo uzatvorili dňa 16.04.1996. Ich manželstvo bolo bezdetné. Z prvého manželstva I. T. pochádzali deti: O., O. - žalobca 1, P. - žalobkyňa 2/, P. - žalobkyňa 5/. Po uzatvorení manželstva I. a E. vytvorili spoločnú domácnosť. S výchovou detí I. T. pomáhal jej manžel, ktorý si ich veľmi obľúbil a vytvoril si k nim silný citový vzťah. E. súhlasil s tým, aby deti manželky mali priezvisko T., T., tak sa stalo v prípade žalobcu 1/ a žalobkyne 2/, v čase keď deti I. T. nemali vlastné rodiny, za svoju najbližšiu rodinu považovali jej manžela, ktorý zabezpečoval uspokojenie ich potrieb v rovnakom rozsahu ako matka. V roku 1998 ukončil prípravu na budúce povolanie a začal pracovať. Našiel si prácu v Českej republike, kde bol zamestnaný do roku 2011. Potom ako E. zomrel, vrátil sa k matke. Pokiaľ žil a pracoval v Českej republike mal trvalý pobyt nepretržite v A. v rodinnom dome, ktorý je predmetom dedičského konania. V tomto rodinnom dome mal stále svoju izbu, všetky osobné veci. Vracal sa domov na víkendy, dovolenky, počas sviatkov, prispieval do spoločnej domácnosti matky a jej manžela aj finančne. Do Českej republiky odišiel len na prechodné obdobie do toho času, pokiaľ sa zlepšil ekonomická a pracovná situácia na Slovensku. Z toho dôvodu bol súčasťou spoločnej domácnosti matky a E. Žalovaná W. neudržiavala so svojim synom E. rodinné väzby, nenavštevovala ich. Zdôraznil, že rodinný dom, v ktorom bývali, bol nadobudnutý kúpou, avšak pri prestavbe rodinného domu pomáhali matke a C.i.

Žalobkyňa 2/ P. vypovedala tak, že žiada, aby súd určil, že je dedičkou po poručiťovi E.. Žalobu podávala z toho dôvodu, že nie je správne, aby ZA. dedila po poručiťovi E.i, pretože sa nepodieľala žiadnym spôsobom na nadobudanie spoločného majetku. Poručiťel ju vychovával ako vlastnú dcéru. Dňa 30.11.2002 uzavrela manželstvo s D. a nasťahovali sa k manželovým rodičom. Maloletá J. sa narodila 28.04.2003. E. ich zavolať bývať späť do A. na R. ulicu. Vrátili sa do domácnosti matky a poručiťela. Spolu s manželom v rodinnom dome mali k dispozícii jednu izbu, ktorú využívali ako spálňu. Žalobca 1/ užíval samostatnú izbu, matka s poručiťelom mali svoju izbu, ktorú užívali ako spálňu. Obývačka, kuchyňa, hala s príslušenstvom boli užívané celou rodinou spoločne. V rodinnom dome bývala s nimi sestra P. P. s manželom G. a maloletá C.a. Spoločne platili výdavky spojené s elektrinou, kúrením. Ona je živnostníčkou od roku 2002. Manžel rovnako pracuje ako živnostník. Mali vlastný príjem z podnikania. Matka a C. ich podporovali. Hospodárili tak, že C. dával finančné prostriedky matke, ktorá bola poberateľkou invalidného dôchodku. Na opravách a prestavbe rodinného domu sa finančne podieľali všetci. C. nemal so svojou matkou dobrý vzťah.

Žalobca 3/ vypovedal tak, že uzavrel manželstvo s P.u dňa 30.11.2002. Po sobášil žili u jeho rodičov. Po narodení dcéry sa presťahovali do A. na R.. Poručiťel C. im povedal, že do toho času kým si postaví rodinný dom, budú môcť bývať u nich. V roku 2004 si kúpili s manželkou Katarínou pozemok a potom začali stavať rodinný dom v A.. C. im pomáhal pri stavbe rodinného domu a vybavoval potrebné doklady. V rodinnom dome v A. na R. XXX/XX bývali tak, že každý mal k dispozícii jednu izbu. P. spolu s manželom si prerobili časť rodinného domu, ktorá bola pôvodne užívaná ako hospodárska budova a v tejto časti potom bývali. Na výdavkoch spojených s elektrinou, nákladmi na kúrenie sa podieľali všetky rodiny spoločne. Žalobca 1/ O. býval v Českej republike. Do A. sa vrátil v roku 2011.

Kolízny opatrovník maloletej J. - žalobkyne 4/ navrhol žalobe vyhovieť, pretože je v záujme maloletého dieťaťa, aby nadobudlo majetok po poručiťovi E.. Zákonní zástupcovia maloletej J. A. navrhli žalobe vyhovieť, pretože poručiťel mal k ich dcére vzťah starého otca a vnučky. Žalobkyňa 5/ pani KS. vypovedala tak, že žiada určiť, že je dedičkou po poručiťovi E.i, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Podľa jej názoru má nárok na dedičstvo po poručiťovi. Pôvodne matka a C. T. užívali rodinný dom v A. ako chalupu a bývali v činžiaku. Postupne rodinný dom začali opravovať. Keďže peniaze im chýbali, predali byt v A. na P. ulici a presťahovali sa na R.. Ona jediná nešla bývať do tohto rodinného domu, pretože dňa 29.06.1996 uzavrela manželstvo s G.. Začali bývať v podnájme v A.. Narodila sa im dcéra C. dňa 01.12.1996. MG.š ich zavolať do rodinného domu tak, že budú mať k dispozícii jednu izbu a nebudú musieť platiť žiadne nájomné. C.š mal rád jej súrodencov, dal im svoje meno, okrem nej, pretože ona dovŕšila vek osemnásť rokov. Vzhľadom k tomu, že sa už v krátkom čase mala vydávať, vedel, že si priezvisko zmení po manželovi. MG. vnúčatá volali vždy dedo. Citové väzby medzi nimi vzájomne boli veľmi silné. Poručiťel ich mal veľmi rád a považoval ich za svoje deti. Časť rodinného domu, ktorá pôvodne bola používaná ako hospodárska budova, spolu s manželom si prispôsobili na bývanie. E. sa vyjadril, že tú časť rodinného domu, ktorú si opravili, včítane podkrovia, im daruje. V písomnej forme darovacia zmluva spísaná nebola. Nepredpokladali, že v takom mladom veku by mohol zomrieť. Pracuje ako obchodná zástupkyňa -živnostníčka. Manžel je zamestnancom PPS Group Detva. Mali svoj vlastný príjem. Splácali úvery a E.. C. T., pokiaľ im chýbali finančné prostriedky na splátku

úveru, vždy sa vyjadril tak, aby si úver vyplatila prednostne. Hospodárili v rodine tak, že varila matka. Niekedy varila ona sama, prípadne sestra. Potraviny kupovali spoločne. Pokiaľ mali mäso zo zabíjačky, tak ho používala celá rodina. Rovnako takto hospodárili s hydinou. Z rozprávania C. T. vie, že jeho vzťah so žalovanou bol zlý.

Žalobca 6/ G. P. vypovedal tak, že žiada, aby súd určil, že je dedičom po E.. Uviedol, že v čase keď sa spoznal so svojou manželkou P., poručiteľ s manželkou prestavovali rodinný dom v A.i, na R.. Pomáhal pri stavebných prácach. Po uzavretí manželstva išli bývať do podnájmu v A., avšak po narodení Dominiky sa vrátili do rodinného domu, v ktorom býval poručiteľ spolu s matkou jeho manželky. Hospodárili spoločne.

Žalovaná sa na pojednávania nedostavovala. Doručila súdu písomné vyjadrenie, v ktorom hrubým spôsobom napádala manželku E. a jej deti. Odmietala prevziať predvolania na pojednávania.

Žalovaná 2/ vypovedala tak, že manželstvo s E. uzavreli dňa 16.04.1994. Z jej strany sa jedná o manželstvo druhé. Jej prvé manželstvo s O. bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Lučenec. Z manželstva s Ivanom Spodniakom pochádzali deti: P., O., P., O.. Deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti. Otec bol zaviazaný na platenie výživného. Dňa 29.06.1996 uzavrela manželstvo s E., ktoré bolo bezdetné. Manžel mal k deťom, ktoré pochádzali z jej prvého manželstva, veľmi silný citový vzťah. Bývali spolu v činžiaku a následne si kúpili rodinný domček od jeho otca, v ktorom aj v súčasnosti bývajú. Byt v činžiaku predali a rodinný domček v A.i, na R. ulici prestavali postupne. Prestavbu financovali z pôžičiek, jej invalidného dôchodku a mzdy manžela. Úver im poskytla Prvá stavebná sporiteľňa a.s., so sídlom v Bratislave. Potom ako dcéra P. uzavrela manželstvo, prišla bývať k nim, pretože manžel sa vyjadril tak, že si môžu prerobiť hospodársku budovu na bývanie. Syn O. T. odišiel za prácou do Prahy. Z Prahy sa vrátil v priebehu roku 2010. Dcéra P. a jej manžel D. A. bývali v podnájme, avšak mali záujem stavať si rodinný dom, preto poručiteľ sa vyjadril tak, aby bývali s nimi v spoločnej domácnosti v A.i na R.. Na platbách spojených s elektrickou energiou sa podieľali všetci spoločne. Pevné palivo na kúrenie kupovali spoločne. Manžel jej odovzdával finančné prostriedky, ktoré zarobil u cudzineckej polície. S manželom hospodárili s finančnými prostriedkami, ktoré nadobudli z jej invalidného dôchodku a z jeho mzdy spoločne. Dcéry, ktoré boli zamestnané a ich manželia si s príjmom hospodárili samostatne, ale na spoločných výdavkoch, spojených so zabezpečením paliva, platbami za elektrinu sa podieľali spoločne. Platili výdavky spojené so stravovaním. Dcéra P., pokiaľ spolu s manželom si prestavali hospodársku časť na bývanie, mala samostatnú kuchyňu. Varila osobitne, avšak na sviatky sa stravovali spoločne. Poručiteľ sa so svojou matkou nestretával, za svojho života jej hovoril, že žalovaná ho vyhodila z domu v čase, keď mal 15 rokov.

Svedkyňa H. vypovedala tak, že so žalovanou sa nestretla. Prof. D. otec E. žil dlhé roky sám. Ona tiež žila 15 rokov sama spolu s deťmi. Následne sa zblížili a začali žiť v spoločnej domácnosti. Od roku 1997 pravidelne chodila za E. a jeho manželkou, spolu so svojím druhom prof. D.. Deti manželky Mgr. C. žili s nimi v spoločnej domácnosti. Vzťahy v rodine boli veľmi dobré. Vzťah Mgr. C. k deťom manželky bol otcovský. Všetci si vzájomne pomáhali.

Z úmrtného listu Matričného úradu A. bolo preukázané, že E., rodený T., F. zomrel dňa XX.XX.XXXX v A.. V II. dedičskej skupine zo zákona je dedičkou manželka I.2 a matka poručiteľa W.. Manželka poručiteľa I. T. v dedičskom konaní uviedla, že v spoločnej domácnosti s poručiteľom žili žalobcovia 1/ až 7/. Uznesením zo dňa 29.09.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 21.11.2011 boli žalobcovia 1/ až 7/ odkázaní na podanie žaloby o určenie, že sú dedičmi po nebohom E. Žaloba bola podaná dňa 09.12.2011, teda 20 dňová lehota bola žalobcami 1/ až 7/ dodržaná. Právny úkon - podanie žaloby maloletou J. a maloletou C. o určenie, že sú dedičmi po nebohom poručiteľovi E.i boli schválené poručenským súdom.

Súd sa oboznámil s pripojeným spisom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 9C 8/92. Rozsudkom Okresného súdu Lučenec č.k. 9C 8/92-22 zo dňa 29.04.1992 bolo manželstvo I. a O. uzavreté dňa 04.11.1978 rozvedené. V tom čase maloleté deti P.6, O.8, P., O. boli zverené do výchovy matky I.j. Otec O. bol zaviazaný na platenie výživného. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.1992. Z pripojeného spisu sp. zn. P/159/92 bolo preukázané, že rozsudkom zo dňa 09.02.1996 č.k. 9P/159/92-14 súd súhlasil s podaním žiadosti matky I. T. na zmenu priezviska detí O., P., O. J. na priezvisko T.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 13.02.1996. Následne príslušný obvodný úrad rozhodol tak, že

zmenil priezvisko detí na priezvisko T.. Súd sa oboznámil so sobášnym listom I. a E., z ktorého bolo preukázané, že dňa 16.04.1994 uzavreli manželstvo, ktoré bolo zapísané do Matriky A. vo zväzku O., ročník XXXX, na strane XXX., pod r.č. X.

Zo sobášneho listu KS. a G. bolo preukázané, že dňa 29.06.1996 uzavreli manželstvo.

Zo sobášneho listu P. a D. bolo preukázané, že dňa 30.11.2002 uzavreli manželstvo.

Z rodných listov bolo preukázané, že maloletá J. sa narodila dňa XX.XX.XXXX a maloletá C. dňa XX.XX.XXXX.

Obec Lovinobaňa vypracovala správu, z ktorej vyplýva, že žalobcovia 1/ až 7/ majú evidovaný trvalý pobyt na adrese LoR.1.

Svedkyňa L. vypovedala tak, že so žalobcami 1/ až 7/ a žalovanou 2/ sa poznajú dlhú dobu. Žalovaná 2/ žila s poručiteľom svojím manželom usporiadaným rodinným životom. Vzájomne si pomáhali po všetkých stránkach, spoločne hospodárili. Pomáhal svojej manželke vychovávať deti, ktoré pochádzali z jej prvého manželstva a keď uzavreli manželstvá dcéry žalovanej 2/, zaťovia pomáhali pri stavebných prácach, okolo rodinného domu, v domácnosti. MG. sa veľmi dobre cítil v rodine svojej manželky. Nemal pekné spomienky na svoju vlastnú rodinu z detstva. Všetky deti žalobkyne 2/ a potom manželia jej dcér pomáhali pri prácach, pri prestavbe rodinného domu. Nevolali si žiadne stavebné firmy. P. spolu so svojím manželom si svojím pričinením urobili prístavbu k rodinnému domu so súhlasom C. a žalovanej 2/. Asi rok pred smrťou bol zdravotný stav C. zhoršený a pomáhali mu jednak manželka, ale aj dcéry žalovanej 2/ spolu s manželmi. Žili ako veľká usporiadaná rodina.

Podľa § 175k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom.

Podľa § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

Podľa § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak nededia poručiteľovi potomci, dedí v druhej skupine manžel, poručiteľovi rodičia a ďalej tí, ktorí žili s poručiteľom najmenej po dobu jedného roku pred jeho smrťou v spoločnej domácnosti a ktorí sa z tohto dôvodu starali o spoločnú domácnosť alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

Podľa § 474 ods. 2 Občianskeho zákonníka dedičia druhej skupiny dedia rovnakým dielom, manžel však vždy najmenej polovicu dedičstva.

Podľa § 115 Občianskeho zákonníka domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhradzujú náklady na svoje potreby.

Podľa § 1 ods. 1 Zákona o rodine manželstvo je zväzok muža a ženy, ktorý vzniká na základe ich dobrovoľného a slobodného rozhodnutia uzavrieť manželstvo po splnení podmienok ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 1 ods. 2 Zákona o rodine účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí.

Podľa § 18 Zákona o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť.

Podľa § 19 ods. 2 Zákona o rodine o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd.

Podľa § 20 ods. 1 Zákona o rodine každý z manželov je oprávnený zastupovať druhého manžela v bežných veciach, najmä prijímať za neho bežné plnenia. Konanie jedného z manželov pri obstarávaní bežných vecí rodiny zaväzuje obidvoch manželov spoločne a nerozdielne.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť nespĺní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Vyššie uvedené zákonné ustanovenia súd aplikoval na zistený skutkový stav.

Z pripojeného spisu sp. zn. 9D/476/2010 bolo preukázané, že na Okresnom súde Lučenec prebieha dedičské konanie po poručiteľovi E. nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Manželstvo E. a AF.j bolo bezdetné, takže nastupujú dedičia II. skupiny, pretože keď niet potomka, ktorý by dedil, t.j. ak poručiteľ nemal deti, alebo ak sa ani jeden z potomkov nedožil jeho smrti, prípadne všetci potomkovia sú nespôsobilí dediť, nastupujú dedičia II. skupiny podľa § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobcovia 1/ až 7/ tvrdili, že sú dedičmi po poručiteľovi E.i, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, pretože najmenej po dobu jedného roka pred jeho smrťou žili s ním v spoločnej domácnosti, starali sa o spoločnú domácnosť. Súdny komisár pripravil návrh uznesenia a odkázal žalobcov 1/ až 7/ na podanie žaloby o určenie, že sú dedičmi po nebohom poručiteľovi. Žalobcovia 1/ až 7/ žalobu na Okresnom súde Lučenec dňa 09.12.2011 včas podali proti matke poručiteľa - W.

Na riešenie a rozhodnutie sporu o dedičstvo je príslušný súd, v ktorého obvode prebieha dedičské konanie podľa § 88 ods. 1 písmeno ch) Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka do II. dedičskej skupiny zákon zaradil tri kategórie dedičov: 1/ manžela, 2/ poručiteľových rodičov, 3/ spolužijúce osoby. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia teda po poručiteľovi nesporne dedí manželka I., pretože v čase smrti E. trvalo platné manželstvo s ňou. Manželka dedí najmenej polovicu celého dedičstva po MG.i. Popri manželke dedí v II. dedičskej skupine matka poručiteľa MG. U ďalších dedičov II. skupiny rozhoduje faktický pomer. Dedičmi môžu byť aj vzdialenejší príbuzní, alebo i osoby bez akéhokoľvek príbuzenského pomeru k poručiteľovi. Musia však splniť v čase smrti poručiteľa nasledovné podmienky: a) musia žiť s poručiteľom v spoločnej domácnosti, b) najmenej po dobu jedného roka pred smrťou sa starali o spoločnú domácnosť, alebo boli odkázaní výživou na poručiteľa.

Pojem domácnosti definuje § 115 Občianskeho zákonníka. V zmysle tohto ustanovenia domácnosťou je skutočné trvalé spolužitie dvoch alebo viacerých osôb v spotrebnom spoločenstve. Základným atribútom

domácnosti je spoločné uhradzovanie nákladov na potreby jednotlivých jej členov. Spoločnú domácnosť tvoria z hľadiska § 474 aj tí, ktorí spoločne uhradzujú len tú časť osobných potrieb, ktorá súvisí napríklad s bývaním, stravovaním, kým ďalšie potreby ako ošatenie, kultúru a podobne si obstarávajú a uhradzujú sami. Pre posúdenie spoločnej domácnosti nie je rozhodujúce bydlisko jej členov podľa evidencie obyvateľstva. Toto evidenčné bydlisko nemusí byť vždy miestom, kde konkrétna osoba skutočne žije. Preto je potrebné v každom prípade starostlivo skúmať miesto faktického žitia osoby, ktorá si dedičské právo uplatňuje z titulu spolužitia s poručiteľom v spoločnej domácnosti. Ďalším znakom spoločnej domácnosti je trvalosť. Pre vznik subjektívneho dedičského práva zákon vyžaduje, aby spoločná domácnosť trvala najmenej po dobu jedného roka, pričom tento stav sa počíta späťne odo dňa poručiteľovej smrti. Spoločná domácnosť po dobu jedného roka musí predchádzať smrti poručiteľa bezprostredne.

Z výpovede žalobcu IR. vyplynulo, že mal evidovaný trvalý pobyt v rodinnom dome v A. Býval v spoločnej domácnosti so žalovanou 2/ a jej manželom. Pretože na území Slovenskej republiky si nenašiel prácu, prechodne sa zdržoval v Prahe. Spolužitie v spoločnej domácnosti nie je závislé na bydlisku, ktoré je ohlásené v evidencii obyvateľstva, ale dôležité je, kde občan žije, s úmyslom trvale sa zdržovať na určitej adrese. Žalovaná 2/ potvrdila, že syn mal v rodinnom dome svoju izbu, všetky svoje osobné veci, okrem tých, ktoré nevyhnutne potreboval pre miesto prechodného pobytu, prispieval do spoločnej domácnosti finančne. Za prerušenie spolužitia sa nepovažuje ak spolužijúca osoba sa dočasne zdržuje na inom mieste, čo je prípad žalobcu 1/. Od sobáša svojej matky s C. žil s nimi v spoločnej domácnosti len v období, keď si nevedel nájsť zamestnanie na území Slovenskej republiky, býval dočasne v Prahe, takže žalobca 1/ si dôvodne uplatňuje dedičské právo z titulu spolužitia s poručiteľom v spoločnej domácnosti. Spolužitie bolo jednoznačne trvalé.

Súd zdôrazňuje, že nikto nemôže byť príslušníkom dvoch domácností súčasne. Spolupatričnosť k jednej domácnosti bráni fyzickej osobe, aby súčasne založila iné spotrebné spoločenstvo. Znamená to, že po poručiteľovi nededia manželkine deti, ktoré síce od svojho detstva žili s poručiteľom a jeho manželkou v spoločnej domácnosti, ale pred smrťou E. uzavreli manželstvo a založili si vlastnú domácnosť. Dcéra manželky poručiteľa - žalobkyňa 2/ P. uzavrela manželstvo so žalobcom 3/ D. dňa 30.11.2002, kedy si žalobcovia 2/ a 3/ založili vlastnú domácnosť. Obidvaja podnikajú ako živnostníci, neboli teda odkázaní výživou na poručiteľa. Z ich spolužitia pochádza žalobkyňa 4/ maloletá J., nar. XX.XX.XXXX, ku ktorej majú vyživovaciu povinnosť rodičia - žalobcovia 2/ a 3/, takže aj pokiaľ žalobcovia posledný rok pred smrťou poručiteľa žili s ním v rodinnom dome, mali vlastnú domácnosť, a vzťahy medzi žalobcami 2/, 3/, 4/, sa spravovali príslušnými ustanoveniami Zákona o rodine, na ktoré súd poukazuje vyššie. Pokiaľ sa finančne podieľali na výdavkoch spojených s bývaním, stravovaním, neznamená to, že spĺňajú podmienky, ktoré vyžaduje ustanovenie § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Žalobkyňa 5/ P. uzavrela manželstvo so žalobcom 5/ G., ktorá skutočnosť bola preukázaná sobášnym listom. Zo spolužitia sa im narodila maloletá C., ktorá v konaní vystupuje ako žalobkyňa 7/. Uzavretím manželstva žalobcovia 5/ a 6/ založili vlastnú domácnosť. Nemôžu byť príslušníkmi dvoch domácností súčasne. Spolupatričnosť jednej domácnosti bráni žalobkyňi 5/, aby bola súčasne príslušníčkou iného spotrebného spoločenstva, teda spoločenstva E. a jeho manželky. Pravdou je, že žalobkyňa 5/, žalobca 6/ a maloletá C. žili na tej istej adrese ako E. a jeho manželka od narodenia maloletej C.. Časť rodinného domu, ktorá slúžila ako hospodárska budova, si prestavali na bývanie. Žalobkyňa 5/ je živnostníčka a žalobca 6/ je zamestnancom PPS Group, Detva, takže neboli odkázaní výživným na poručiteľa. Vyživovaciu povinnosť voči maloletej C. majú rodičia podľa § 62 a nasledovné Zákona o rodine. U maloletých detí sa príslušnosť k domácnosti určuje dohodou rodičov alebo rozhodnutím súdu. Maloleté deti J. a C. bývali v domácnosti svojich rodičov. Rodičia sa starali o ich výchovu. Rodičia maloletých detí - žalobkyňa 2/ a žalobca 3/, žalobkyňa 5/ a žalobca 6/ žijú usporiadaným rodinným životom. Spoločnú domácnosť nezrušili.

Na adrese A. boli príslušníkmi jednej domácnosti E. a jeho manželka I.. Ďalšiu domácnosť vytvorili KI. a treťou domácnosťou bola P., G. a maloletá C.. Vzťahy v rodine sa spravujú ustanoveniami § 18 a nasledovné Zákona o rodine. Z týchto dôvodov po poručiteľovi v zmysle § 474 ods. 1 Občianskeho zákonníka nededí dcéra manželky poručiteľa P., P. a ich manželka a maloleté deti, aj keď dcéry manželky poručiteľa od detstva žili s ním v spoločnej domácnosti a zrejme mal k nim veľmi silné citové väzby, veď aj priezvisko mali po C.. Pretože si založili vlastné rodiny, netvorili už spoločnú domácnosť s E. a jeho manželkou. Pokiaľ sa podieľali na výdavkoch spojených s bývaním, platbami za elektrinu,

kúrenie, prípadne prispievali na stravu, pretože žili v inom spotrebnom spoločenstve, platili výdavky z toho dôvodu, že bývali v nehnuteľnosti, ktorá nebola ich vlastníctvom. Žalobcovia 2/ až 7/ neboli odkázaní výživným na poručiťľa, keďže manželia majú voči sebe navzájom vyživovaciu povinnosť a deti sú odkázané výživným na svojich rodičov podľa § 62 na nasledovné Zákona o rodine.

Z týchto dôvodov súd žalobu žalobcov 2/ až 7/ proti žalovanej zamietol.

Žalovaná 1/ bola v konaní úspešná. Trovy konania jej nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej 1/ náhradu trov konania nepriznáva.

Žalovaná 2/ bola v konaní úspešná. Trovy konania jej nevznikli, preto súd rozhodol tak, že žalovanej 2/ náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec.

Podľa § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.